

7 жовтня в 12-й раз національними профцентрами відзначається Всесвітній день дій за гідну працю, встановлений у 2008 році за ініціативою Міжнародної конфедерації профспілок.

У цей день працівники єдиним фронтом виступають за підтримку гідної праці, яка має бути в центрі уваги політики і дій влади та роботодавців. Глобальна економіка має слугувати усьому суспільству, а права та інтереси працівників бути у фокусі економічного зростання. Адже, право на працю, гідні умови праці – одне з фундаментальних прав людини, встановлених міжнародно-правовими актами і визнаних усіма державами світу.

Вплив світової економічної кризи більшою чи меншою мірою вже позначається на кожній з країн світу. Знижуються основні соціально-економічні показники, відбувається перехід до ГІГ-економіки, що зовсім нівелює поняття «найманий працівник», спостерігається зростання інфляційних процесів, напруженості на ринках праці, збільшується приховане безробіття, знижуються темпи зростання реальної заробітної плати, зростають тарифи і ціни на житлово-комунальні послуги і товари першої необхідності. Сьогодні в світі:

- **§ 190 млн осіб позбавлені роботи, з них 64,8 млн – молодь;**
- § 2 млрд людей заробляють на життя в неформальній економіці;**
- § 300 млн людей живуть в умовах крайньої бідності;**
- § 2,78 млн осіб щорічно гинуть внаслідок нещасних випадків на виробництві або професійних захворювань;**
- § 36,1% працівників світу трудяться понаднормово (понад 48 годин на тиждень);**
- § темпи зростання заробітної плати знизилися з 2,4 до 1,8% у 2016–2017 роках;**

§ жінки отримують за свою працю на 20% менше, ніж чоловіки.

Світ рухається у напрямку, коли у 2016 році 1% найбагатших людей отримали 27% світового доходу, а найбіднішим 50% дісталось лише 12%. І цей розрив продовжує зростати! Чи є цей напрямок правильним?

На жаль, Україна не є виключенням:

- **§ рівень зайнятості населення – 50,7%;**
§ рівень тінізації економіки у 2018 році склав 30% від офіційного ВВП;
§ темпи зростання реальної заробітної плати знизилися з 119,1% у 2017 році до 109,5% у 2019 році;
§ середньомісячна зарплата жінок в Україні не перевищує 80% середньомісячної зарплати чоловіків;
§ рівень бідності серед працюючих у 2018 році склав 18,8%;
- § щороку травмуються в середньому 6 тис. працівників, гине – понад 800 працівників, інвалідами праці через травмування на виробництві та профзахворювання стають майже 3 тис. працівників.

Тому для трудящих України Всесвітній день дій за гідну працю – це можливість поінформувати новообрану владу про те, що Уряд країни та соціальні партнери, визначивши Цілі сталого розвитку для України та підписавши Програму Гідної праці України на період 2016–2019 років і Генеральну угоду на 2019–2021 роки, підтвердили свою готовність докласти всіх зусиль до забезпечення гідної праці та достатньогорівня життя населення.

Однак, сьогодні в основу державної соціальної політики замість суспільно-визнаних державних соціальних стандартів гідного життя і гідної праці покладено ідею соціальних мінімумів виживання, що призвело до поширення бідності серед українських громадян.

Неприпустимо, що законодавчо встановлений розмір прожиткового мінімуму (1936 грн.) більш як у 2 рази нижчий за його фактичний розмір (4208 грн. у цінах серпня ц.р.). Під загрозою перебуває національний ринок праці. Рівень української зарплати (375 євро у серпні 2019 року) найнижчий серед європейських країн, а оплата праці в більшості галузей бюджетної сфери України продовжує залишатися нижчою за середню заробітну плату по економіці. При тому, що не вирішено проблему необґрунтованої нерівності в оплаті праці керівників і працівників підприємств. Залишаються невиплаченими 2,8 млрд грн заборгованості із заробітної плати, заборгованість підприємств і організацій зі сплати єдиного соціального внеску перевищила 17 млрд грн.

Усупереч вимогам профспілок, в основу розрахунків соціально-економічних показників проекту Держбюджету–2020 Урядом вкотре закладено видимість зростання основних державних соціальних стандартів та гарантій, які не відповідають ані вимогам законодавства, ані положенням Генеральної угоди на 2019–2021 роки. І при таких низьких стандартах влада активно впроваджує реформи у соціальній сфері, анонсує докорінні зміни трудового законодавства.

Постає необхідність в консолідації зусиль профспілок усіх рівнів у боротьбі за:

- формування оптимальної соціальної складової Державного бюджету України;
- захист трудових прав працівників у новій редакції Трудового кодексу;
- відновлення права працівників на страйк;
- належне забезпечення принципів гідної праці та впровадження в Україні європейських норм життя.

Представляючи інтереси майже 5 млн спілчан Федерація профспілок України закликає владу нарешті відмовитися від антисоціальної політики, обмеження соціальних і трудових прав та розпочати реальний соціальний діалог задля забезпечення гідного життя людини праці!

Кожен має право на гідне життя!

Президія Федерації профспілок України